

2015 Efterårstur til Alsace.

Vi havde jo besluttet os for at gå på hhv. efterløn og pension, når vi nåede sommerferien, så i foråret havde vi planlagt at opfylde, i hvert fald mit ønske om igen, at få lov til at opleve det fantastiske Norske landskab. Karin havde aldrig været i Norge før, så jeg glædede mig meget til at vise hende, den natur, som jeg påstod, var den flotteste i verden. Vi havde en helt fantastisk tur, som gjorde at vi allerede begyndte at glæde os til næste tur med campingvognen og lige efter vi kom hjem, begyndte vi at tale om en efterårs tur til Alsace, og at vi på hjemturen kunne besøge vores venner i Franken, Johanna & Jürgen. Forinden skulle vi lige et smut med fly, sammen med mine "gamle" kolleger fra amtet, til Sicilien i september. Også den tur var en fantastisk oplevelse. Som sagt, ville vi en tur til Alsace i efteråret med campingvognen, og vi kiggede lidt på hvor og hvordan, det kunne "flaske sig". Vi ville have "Chico" (hunden) med, så vi skulle lige sikre os, at vi kom til en campingplads, hvor hunde var tilladt, og vi skulle lige aftale med Johanna & Jürgen, at det var OK, at vi havde hunden med ned til dem. Vi havde også lidt i familien, som lige skulle på plads inden, vi skulle af sted. Min far var lige et smut omkring hospitalet, men heldigvis havde de styr på det, så han kunne komme hjem igen, så vi kunne besøge ham, inden vi skulle af sted. Kasper var ved at være færdiguddannet ved politiet, så vi skulle et smut omkring København, for at deltage i hans dimission, og efterfølgende flytning, både fra København og Sønderborg til Haderslev. Nu er vi så nået frem til starten af uge 42, hvor børnefamilierne holder deres efterårsferie, men vi behøver ikke passe det ind i skoleferierne, så i stedet tager vi af sted i uge 43, hvor vi sætter kursen mod campingpladsen i Turckheim. Den ligger i cykelafstand til Colmar, som er den største by, og ligger ca. midt på "vinruten" igennem Alsace. Det er også her, vi har været de andre gange, bortset fra 2010, hvor vi var i Ribeauville, hvor der ligger en dejlig campingplads, men desværre lidt i den ene ende af den del af vinruten, som vi gerne vil se nærmere på. Der er i øvrigt mange dejlige campingpladser (steder) i Alsace, som vi gerne vil besøge igen, så vi glæder os rigtigt til turen. Vi glæder os også til igen, at møde vore venner Johanna & Jürgen med familie. Nicole og Christos er lige blevet forældre for anden gang, denne gang til en søn. Deres første var en pige, som er næsten samme alder som vores barnebarn, så vi glæder os til at møde dem – Det er næsten, som familie!

Efterårsturen

Så er vi nået frem til søndag eftermiddag, og Karin har pakket campingvognen, så den er klar. Jeg har fået læsset fortelt og grill bag i bilen, samt sat cyklerne på campingvognens stativ. Så nu kan vi slappe af og få en forhåbentlig god nats søvn, inden vi tager af sted.

mandag, den 19. oktober 2015:

Vi havde sat mobilen til at vække os kl. 07.45, men jeg var allerede vågen og kunne vente på at Karin blev vækket, så vi kunne stå op, for at gøre os klar til at tage af sted. Efter en kop kaffe og lidt havregryn med mælk, var vi klar til at pakke det sidste ud i bilen, inden vi kobled campingvognen på, og kl. 09.00 var vi klar til, i 7 °C, overskyet og diset vejr, at starte bilen og trille ned ad H. C. Ørsteds Vej, og videre ud mod nye eventyr. Vi var lige omkring OK i Nordborg, men deres lufttrykanlæg fungerede ikke, som det skulle, så i stedet drejede vi ind ved OK i Bro, så vi kunne få campingvognens tryk op på 4,4 Bar. Imens var Karin et smut inde i Netto og fik købt det sidste af det, vi manglede for at få en god ferie. ☺ Næste stop var Sønderborg, hvor vi fik tanket, og nu var vi så klar til at vende næsen mod det store udland uden for Als. Over Allsundbroen og ud ad motorvejen mod Kliplev og videre mod syd. Mellem Flensborg og Schleswig kom solen frem, og vi fortsatte glade mod syd i flot solskinsvejr og 10 °C. Imens vi var i Norge, havde Karin talt tunneller, så jeg tror hun kedede sig lidt, for ved det første vejarbejde på A7 besluttede hun sig for, at tælle vejarbejderne på strækningen – dog mente hun ikke, at broarbejder talte med, da det kun var på få hundrede meter. Det første vejarbejde var allerede ved Aalbæk rasteplads og var 10,6 km lang. Heldigvis var der ingen forsinkelse for os, og med solskin og 12 °C kunne vi nyde den videre tur. Efter 209 km og 3 vejarbejder holdt vi, kl. 12.25 første rast ved Holm Moor, hvor vi spiste laksemad

Kø i højre bane på A5 – Vi kører forbi

og pølsebrød til frokost. Efter yderligere 25 minutters kørsel og endnu et vejarbejde, passerede vi Elbtunnellen og kom ud i diset og usigtbart vejr. Efterhånden blev vejret bedre, og før Hannover tittede solen igen frem mellem skyerne. Kl. 15.20 var vi efter 411 km fremme ved Rastepladsen

Hildesheimer Börde, hvor vi plejer at holde pause, når vi kører på skiferie – Med 9 °C var det ikke ligefrem vejr til at nyde det, så vi fortsatte videre mod syd. Efter 565 km og 8 vejarbejder i alt, var det blevet tid til at tanke ved Hasselberg. Ikke fordi lysten til at komme ud var særlig stor. Temperaturen var nu 6 °C og det småregnede. Nå skidt – hurtigt ud og tanke – ind for at betale og så videre i den lune bil. Ved Hattenbacher Dreieck drejede vi kl. 18.00 bort fra A7, for at følge A5 videre mod vores bestemmelsessted. Da der samtidig var noget vejarbejde, gav det lidt forsinkelse, idet lastbilerne skulle flette ind i vores kørespor, men snart gik det videre ned ad A5. Efter 688 km og 8 °C drejede vi kl. 19.15 ind på Rast Wetterau, hvor vi efter lidt søgen fandt et god plads at parkere, på tværs af bilpladserne. Lastbilerne havde nemlig blokeret pladserne til campingvogne. På dagens tur blev til 11 vejarbejder på mellem 3 og 10,6 km, men da vi kun kører omkring 80 km/t, gav det ingen forsinkelse iht. vores GPS. Efter at have gået en lille tur, spiste vi de sidste laksemadder og pølsebrød. Kl. 21.00 følte vi det var tid til at gå til køjs, så vi kunne være klar til morgendagens tur, det sidste stykke frem til Alsace. Der var 11 vejarbejder på strækningen.

Fly under landing

tirsdag, den 20. oktober 2015:

Efter en god nats søvn vågnede vi kl. 08. 30. Vi havde nok hørt nogle lastbiler, der kørte i løbet af natten, men de holdt heldigvis så langt væk, at vi fik en helt uforstyrret søvn, og kunne vågne veludhvilet, og klar til en ny dejlig dag uden at tænke på arbejde. Vi hyggede os lidt med Chico inden det var tid til at stå op, for at få lidt morgenmad. Da vi gik tur med Chico, hentede Karin et par rundstykker, som vi fik sammen med vores morgenkomplet. Jeg tror, den eneste grund til der ikke var æg til morgenmad, var at vi ikke havde strøm til æggekogeren – Tja, det er hurtigt man glemmer de gamle dyder! I 7 °C var vi kl. 10.06 klar til i solskin, dog med lidt væde i luften, at fortsætte turen fra Rast Wetterau mod Alsace og Turckheim. Efter 10 minutter, begyndte der at være kø i højre spor, så vi lagde og ud i det midterste, men efter kort tid gik trafikken helt i stå, og så efter kort tid videre. Tyskerne kalder det vist "Stotterne Verkehr" – GPS´ s sagde, at der var 12 km, men "pyt" vejret var godt – 12 °C og solskin, så vi nød det, mens trafikken gled med "stop and go" ind mod Frankfurt. Efter en ½ times tid var vi fremme, hvor kørebanen blev udvidet til 4 spor, og så kørte vi videre uden problemer. Der var ingen vejarbejde under-vejs, så det må være et hverdagsproblem for de "stakler, der skal mod Frankfurt hver dag". Ved Frankfurt var der et enkelt vejarbejde, som vi passerede uden problemer, og efter at have set Frankfurts "skyline" i disen, kunne vi fortsætte over

Der Rosinenbomber

Mainbrücke, og snart kørte vi øst om Frankfurts Internationale lufthavn. Lige da vi var ud for en af landingsbanerne, blev vi passeret af et lavtflyvende rutefly, som var på vej ind til landing. Kort efter kørte vi forbi de 2 "Rosinenbomber" fra Berlins blokade, som er udstillet lige om mod Autobahnen. Syd for Frankfurt drejede vi ad A61, for at køre et stykke mod vest, da vi havde besluttet os for at tage A65 og B9, så vi kunne køre ned igennem Alsace ad A35. I 10 °C kørte vi kl.

13.08, ind i Frankrig efter 876 km, fra vi kørte hjemmefra. Vi fortsatte ad A35 forbi Strasbourg og frem til Colmar, hvor vi drejede af afkørsel 23 i retning mod Turckheim. Undervejs kom vi i udkanten af Colmar, forbi en kopi af frihedsgudinden, som er opstillet i en rundkørsel. – Noget kønnere end de skulpturer, der står ved Sønderborg. Lige efter vi kørte ind i Turckheim, skulle vi dreje ned ad en smal vej, og efter lidt problemer med, at finde den rigtige, lykkedes det også, så vi kom ned ad den smalle, ensrettede Quai de la Gare – Undskyld den har ændret navn siden, vi var her sidst. Nu hedder den Quai de la Fecht. –

Frihedsgudinden ved Colmar

Jeg tror, det har noget at gøre med, at Campingpladsen er blevet solgt af kommunen, og at man vil opbygge et helt nyt image på den, og derfor har både campingpladsen og vejen har ændret navn. I flot solskin, 15 °C ankom vi kl 15.00 efter 1.012 km til Campingpladsen "Le Médiéval" (tidligere Le Cigognes). Indtjekningen gik uden problemer, selv om vi havde glemt Campingpas-set – Det brugte de ikke alligevel. Vi fik os placeret på plads 36, og fik sat forteltet op uden de store problemer, bortset fra at pladserne er opbygget af skærver med et tyndt lag jord på. Så det var lidt svært, at få pløkkene slået ned, men det gik. Efter en velfortjent "rejsegilde-øl" slappede vi lidt af, inden vi gik en smuttur ind i Turckheim, hvor vi købte et par flasker Gewürztraminer.

Da vi kom tilbage, var det tid til lidt rester som aftensmad, og da den ene af vinflaskerne havde været på køl i butikken, nød vi den til. Bagefter hyggede vi os alle tre i campingvognen, og jeg fik skrevet de manglende afsnit i beretningen. Der skulle være internet på pladsen, men den ville ikke lade mig få forbindelse, selvom jeg havde fået koden, så vi kunne ikke få det skrevne smidt på Dropbox, som vi ellers plejer, for at familien kan holde øje med, hvad vi laver. Nu vil vi læse lidt, inden det bliver tid til at gå til køjs, så vi kan være klar til nye oplevelser i morgen. Vi må se hvilket vejr, vi får og hvad vi så finder på – Muligheder er der nok af, men selv om der ikke findes dårligt vejr, så vil vi gøre det, som vi mener passer bedst til vejret – God nat, og sov godt ☺

Camping Le Médiéval

onsdag, den 21. oktober 2015:

Efter endnu en god nats søvn, vågnede vi ved 8-tiden, og "gassede os lidt" indtil vi stod op kl. 08.30. Mens Karin lavede kaffe og kogte æg, tog jeg cyklen og kørte til bageren, for at hente en Baguette og et par Croissanter, som vi nød til morgenmaden. Hen ad formiddagen snakkede vi

Eguisheims smalle gader

om, at vi skulle køre en tur ud og se på vinmarkerne. Med Chico i sin specielle cykelkurv foran på cyklen, startede vi kl. 10.45, og satte kursen mod Eguisheim. Efter at være kørt et kort stykke, blev vi usikre på, om det var den rigtige vej, så vi vendte faktisk om, men efter et kort stykke, blev vi enige om, at vi tog chancen og fortsatte ud ad vejen mod Munster og Wintzenheim. Vi kom ud til en lidt større vej, som vi fulgte ind til Wintzenheim. Efter at være kørt gennem byen, satte vi kursen mod Wettolsheim ad de små veje. Først senere opdagede vi, at der faktisk var skiltet med cykelrute fra Turckheim til Eguisheim. Fra Wettolsheim blev kursen sat, ad en lille stejl vej gennem vinmarkerne og snart var vi fremme ved Eguisheim, hvor vi kørte helt ind til torvet midt i byen, hvor vi parkerede vore cykler. Vi gik et par runder i byen, og fik købt nogle specielle pølser ved et af de udsalgssteder, der er i de små gader. At gå "runder" i byen er faktisk et godt udtryk, idet byen er bygget med meget smalle gader i flere ovale ringe. Efter at have nydt byens atmosfære, gik vi tilbage til cyklerne og kørte i flot solskin ad cykelruten tilbage mod Turckheim. Vi slap for den større vej, da vi også fulgte cykelruten det sidste stykke igennem vinmarkerne helt frem til Turckheim, i modsatte ende af byen, som vi var kørt ud af. Vi var tilbage ved campingvognen kl. 13.10 og blev modtaget af 3 storke, som spankulerede rundt på campingpladsen, for at se om de kunne tigge lidt brød eller hellere lidt kød- / pølsestykker ved campisterne. I fortællingen var der dejligt varmt, så vi satte os for at nyde et glas Gewürztraminer i solen og varmen. Ved 15-tiden gik vi en tur op i vinmarkerne nord for byen, og kunne nyde udsigten ud over byen og mod Colmar, mens vi blev varmet dejligt af solen. På vejen tilbage gik vi gennem de små hyggelige gader i Turckheim, og fik handlet lidt ind, inden vi vendte tilbage til campingpladsen, hvor vi nød den sidste varme fra solen, mens vi sad ude i fortællingen. Sidst på eftermiddagen, blev det lidt køligt, så vi trak indenfor i campingvognen, hvor vi hyggede os, indtil vi fik aftensmad, som bestod af bøf med kartoffelmos, med et glas rødvin til. Resten af aftenen hyggede vi os indenfor med at læse og skrive lidt på beretningen.

Rådhuset i Turckheim

torsdag, den 22. oktober 2015:

Det bakkede landskab med vinstokke

Selv om vi var gået tidlig i seng, vågnede vi først kl. 09.00. Jeg ved ikke om det er for meget søvn, der gjorde, at jeg gabte hele dagen igennem. På turen til toilettet kunne vi mærke at kulden bed, så vi blev enige om, at det var den koldeste dag, vi havde haft indtil nu. Vi glædede os over, at vi havde brugt dagen i går til at cykle i solskinnet. Vi tog os god tid til at nyde morgenmaden, og snakke om hvad vi skulle bruge dagen til. Vi blev enige om, at følge Vinruten mod nord via Riquewihr til Ribeauville, bare ikke på cykel, men i bil. Kl. 11.10 kørte vi ud af campingpladsen, og satte kursen op over vinbjerget nord for

Turckheim. Vi snoede os op mellem vinmarkerne, og på toppen fik vi et flot udsyn ud over det flotte "bulede" landskab med vinmarker så langt øjet rakte mod nord. Mod vest blev vinmarkerne afgrænset af Vogeserne og mod øst af Rheinsletten, hvor man dyrker korn og grønsager – Specielt

er der mange hvidkålsmarker, så de kan lave egnsretten, Choucroute – Ikke noget for mig, jeg er ikke til kogt kål, så "det gør ikke kål på mig. ☺ Vi fortsatte videre ad vinruten og gennem Niedermorschwihr, Ammerschwihr, Kaysersberg, Kientzheim, Sigolsheim, Bennwihr og Mittelwihr. Alle små flotte byer med smalle krogede gader og gamle huse. Vi så enkelte huse med årstallet 1572. Husene i de små byers centrum ser alle meget gamle ud, men under 2 verdenskrig, blev mange af byerne beskadigede, og nogle blev fuldstændig ødelagt. Der var vist kun 2 af byerne som slap uskadede. Man har så lige efter krigen genopbygget byerne i den gamle stil, og det kan vi så nyde nu! Den næste by vi nåede frem til var Riquewihr, og vi fortsatte rundt om byen, for at komme op til den vestlige indgang gennem bymuren. Af erfaring fra tidligere vidste vi, at der var parkering næsten oppe ved indgangen gennem bymuren – Vi regnede ikke med, at der var særligt mange biler, og kl. 12.00 fandt vi en plads, og fik købt p-billet inden vi gik op mod indgangen i bymuren. Vi gik ind gennem porten i Doldertårnet, og kom ind på de små, brostensbelagte gader fra Middelalderen. Vi gik rundt i den gamle by, hvor vi nød husene og stemningen. Karin kunne ikke rigtig blive enig med sig selv om, hun skulle gå ind i Kathe Wohlfarts butik med julepynt – Hun syntes det så dyrt ud, så hun droppede det, da hun jo også havde været derinde før. Vi fortsatte byen rundt, og i "Restaurant du Vignoble", vi fik en lille øl og en Tarte Flambe Traditionnelle. Dejligt mætte fortsatte vi rundt i de små sidegader, indtil vi gik tilbage mod bilen. Da vi kom ud af byporten, syntes Chico ikke det kunne gå hurtigt nok tilbage til bilen, så han trak godt i snoren. Vi syntes det kunne være sjovt at se, hvor han ville have os hen, så han fik lov til at lede os. Det gik samme vej tilbage, uden han drejede forkert en eneste gang, selv ved fodgængerfeltet drejede han over vejen. Kl. 13.15 var vi klar til at forlade Riquewihr, efter at have nydt byen. Vi fortsatte ad de små veje

Riquewihr

Facade i Ribeauville

gennem vinmarkerne, som vi kunne genkende fra 2010, hvor vi havde kørt dem på cykel. Kl. 13.35 var vi fremme ved Ribeauville, hvor vi holdt på vejen lige syd for byen, lige i nærheden af en nedgang til den historiske bydel. Vi tog stien og trapperne ned mod byen, og snart var vi på hovedgaden gennem Ribeauville gamle bycenter. Vi drejede til venstre og gik gennem porten gennem tårnet fra bymuren, for at se den vestlige del. Fremme hvor gaden gik over i beboelse, besluttede vi os for at vende næsen den anden vej, og se den anden del af det gamle bycenter. Da vi havde været rundt i bycentret, besluttede vi os for at vende tilbage til bilen. Da vi var lidt overraskede over, at Chico kunne finde bilen i Riquewihr, så satte vi os for, at se om han kunne finde bilen, og det skulle være helt uden hjælp, så Chico og Karin gik foran. Karin havde nemlig sagt, at hun ikke kunne finde tilbage til bilen. Nå, Chico trak i snoren, og jeg fulgte 5 – 10 m efter. Det gik fint med at dreje fra hovedgaden, og op ad den smalle vej vi var kommet ind ad. Snart kom de frem til et fodgængerfelt over til en sti.

Her stoppede de op for Karin mente, at vi skulle den vej, men Chico trak videre hen ad vejen, til han kom til næste fodgængerfelt og trapperne, der førte op til bilen. Oven for trapperne var han ikke i tvivl, han drejede lige hen mod bilen, som stod ca. 100 m væk. Vi er overbevist om, at vi kan bruge Chico som stifinder, blot vi går samme vej tilbage, som vi kom. Vi besluttede os for at køre en lille afstikker forbi campingpladsen, Pierre de Coubertin, hvor vi havde været i 2010. Vi fortsatte ad den lille vej og til højre ned til "Chokoladefabrikken". Fabrik er så meget sagt, da de kun laver håndlavede chokolader på "Chokolaterie Daniel Stoffel". Vi fik parkeret og gik ind for at se på alle de lækre søde sager, som de solgte i den store flotte forretning. Vi fik købt lidt "godter", ikke til os selv, men til at tage med til Johanna & Jürgen. Fremme ved kassen fik vi betalt, og fik hver et stykke fyldt chokolade, som vi nød, mens vi gik ud til bilen. På hjemturen fulgte vi den del af vinruten, som er for biler, og var hjemme ved campingpladsen kl. 15.30, hvor vi slappede af i forteltet og nød den sidste varme fra solen med et glas hvidvin. Senere fik vi lidt let til aftensmad, nemlig brød med Alsace-pølser og ost samt et glas rødvin til. Aftenen gik med afslapning og hygge i campingvognen med en bog til det var tid at gå til ro.

Ribeauville

fredag, den 23. oktober 2015:

Jeg vågnede lidt før kl. 08.00, og kunne høre at Karin sov dybt. Jeg stod op, så stille jeg kunne, men Karin vågnede, inden jeg gik over for at blive lettet. Sanitetsbygningen på campingpladsen

er helt ny, ligesom indretningen af en del af pladsen. Der er bygget små hytter på noget af pladsen, så man kan sige, at pladsen nu er i en standard, som forventes af de fleste campister. Til gengæld er noget af det hyggelige og gammeldags forsvundet. Man har virkelig gjort noget for at starte på en frisk, campingpladsen er ikke længere "Municipal – ejet af kommunen", men er overtaget af det "privat foretagende". De har ændret navn fra "Le Cigognes til Le Médiéval, og selv gaden den ligger ved har ændret navn fra Quai de la Gare til Quai de la Fecht. Storkene er dog stadig på campingpladsen. Da jeg kom tilbage, var Karin og Chico stået op, så vi kunne få morgenmad. Efter morgenmaden gik vi i receptionen, for at høre lidt om, hvordan vi kom til Colmar med toget. Det var en flink ung pige som hjalp os. Først prøvede vi på tysk, men først da vi slog over i engelsk, gik det let. Hun fortalte, at der også gik en bus, og at det nok var lettere, og at den næste bus gik kl. 10.30 fra Pl. République.

Karin fodrer storkene

que. Tilbage ved campingvognen fik vi gjort klar til at tage til Colmar, og kl. 10.00 gik vi hen for at finde busstoppestedet. På Pl. République var der Marked, så der var noget at se på, indtil vi skulle med bussen. Vi betalte 2.60 € for at køre med bussen ind til Colmar. Buschaufføren gjorde opmærksom på, at hunde kun måtte køre med, hvis de var i en taske, så vi fik Chico sat i rygsækken, selv om han ikke var helt tilfreds, men det gik. Et stykke inde i Colmar, sagde buschaufføren til os, at vi skulle skifte til den bus, der holdt bag os, så vi kunne komme helt ind i centrum. Efter en kort køretur stod vi af ved Théâtre. Vi fulgte skiltet til Turistkontoret, hvor vi fik et bykort, hvor der var indtegnet en rute til forskellige seværdigheder. Vi fulgte ruten igennem den indre by og nød seværdighederne, og de smalle krogede gader med de gamle huse. Ruten førte os frem til kvarteret, som kaldes "Petit Venice". Her ligger nogle restauranter helt ned mod den lille flod, hvor der sejles turister med små både med elmotor. Rigtig hyggeligt. Vi fortsatte ruten ad de små gader og fandt et sted "Schwendi", hvor vi kunne få et glas Gewürztraminer. Vi havde set lidt på spisekortet, men ikke fundet noget af interesse. Da vi så, de serverede Choucroute ved et af nabo-bordene, syntes Karin det så lækkert ud, og hun fik alligevel lyst til at prøve. Da jeg ikke er til kål, kunne jeg få Baeckeoffe. Vi nød maden, som er fyldig, og godt mætte kunne vi fortsætte gåturen i byen, så maden kunne falde på plads. Efterhånden var vi ved at være trætte, så kl.

Facade i Colmar

"Little Venice" i Colmar

14.00 tog vi bus 8 fra Théâtre med kurs mod Turckheim. Vi havde dog ikke set ordentligt efter, for bussen kørte kun til "Pl. Cal. De Gaulle" i Ingersheim. Vi kunne ikke forstå, at alle passagerer gik ud af bussen, men buschaufføren fik forklaret os, at vi skulle tage den næste bus der kom, for at komme helt til Turckheim. Da bussen først kom om 26 min. besluttede vi os for i stedet, at begynde at gå og så se, hvornår vi blev overhalet. Som sagt så gjort, og først 100 m før stoppestedet i Turckheim, hvor vi ellers skulle stå af, kørte bussen forbi os. Til gengæld havde vi fået lidt god motion efter den gode mad, og nød det gode vejr og kunne gå hjem til campingvognen, hvor vi nød et glas velfortjent hvidvin og slappede af i campingvognen. Da vi flere gange har været på den gamle "Le Cigognes" gik vi en tur rundt på den nye "Le Médiéval" for at se, hvad der var lavet om. Efter aftensmaden, som bestod af lidt let efter det store måltid til frokost, hyggede vi os i campingvognen med at læse i vore bøger, og jeg med at skrive lidt på dette skrift.

lørdag, den 24. oktober 2015:

Sidste dag i Alsace for denne gang. Jeg vågnede kl. 08.00 og gik op for at nette mig, mens Karin og Chico gassede sig indtil kl. 08.20. Solen skinnede fra en skyfri flot blå himmel, og vi kunne allerede mærke varmen fra solen i forteltet. Efter morgenmaden snakkede vi lidt om, hvad vi skulle nå i løbet af dagen, og vi blev enige om, at vi ville tage bilen lidt rundt i Vogeserne, og besøge nogle af de borgruiner, vi kan se her nede fra lavlandet. Da vi var i Eguisheim, kunne vi se resterne af 3 tårne oppe i Vogeserne, og dem ville vi besøge. På Google Maps kunne vi se, at ruten fra Eguisheim og op i Vogeserne hed "Route des cinq Châteaux", så vi satte GPS'en til at lede os til Eguisheim og til "Route des cinq Châteaux". Kl. 11.00 var vi klar til at køre af sted, og satte kursen ad de små veje gennem Winzenheim, Wettolsheim, udenom Eguisheim og videre til Husseren les Châteaux, hvor vi drejede ind på "Route des cinq Châteaux". Det gik stejlt op ad, måske omkring 20 % på det stejleste stykke, så vi startede opkørslen i 1 og 2 gear. Efterhånden blev

På "Route des cinq Châteaux"

stigningsprocenten lidt mere moderat, og vi kunne fortsætte i 2 og 3 gear op ad den snoede smalle vej med mange hårnålesving. Omkring kl. 11.30 var vi kommet godt op i højden, og kunne dreje ned ad en lille vej til en parkeringsplads, hvor fra der var en sti op til de 3 borgruiner, som ligger lige ved siden af hinanden. På stien der op, kunne vi næste ikke gå for kastanjer, som var faldet ned fra træerne. Altså ikke hestekastanjer som derhjemme, men ægte kastanjer, som kan spises. Karin tog et par stykker i lommen, men de stak, så det blev ikke til flere. Selv om man skulle tro det var én borgruin, har jeg læst, at der skulle være tale om 3 borgruiner. Der var en flot udsigt oppe fra borgene, specielt var der et fantastisk udsigt ud over Eguisheim, med Colmar, Rheindalen og helt i baggrunden Schwarzwald i Tyskland. På vej ned mod bilen ville Chico vise vej, så han trak af sted med Karin, så jeg havde svært ved at følge med. Vi fortsatte nu videre mod nord på "Route des cinq Châteaux". Da vi ikke havde så travlt, som et par turistbusser, holdt vi ind til siden for, at lade dem køre forbi. Længere fremme kom vi, kl. 12.10. frem til parkeringspladsen neden for Château du Hohlandsbourg, som skulle være indrettet som museum. Vi kunne se, at de først åbnede kl. 13.00, så vi blev enige om, at vente med besøget til vi kommer til Alsace en anden gang. Vi fortsatte videre frem ad ruten, og kunne se en sti som skulle før til endnu en borgruin, Pflixbourg. Vi havde dog ikke lyst til at gå ad den lange stejle sti op ad bjerget, og satte derfor kursen mod Munster, som er kendt for deres "meget skarpe ost". Ikke fordi vi skulle købe nogen, vi ville bare finde den rigtige retning ind mod Vogeserne og den fantastiske flotte Col de la Schlucht. Det var en oplevelse, at køre op gennem hårnålesvingene fra Munster mod Col de la Schlucht. Ikke kun fordi "Racerkøreren kom op i en", men også at vinden kom med nogle ordentlige vindstød og at der flere steder var dannet "driver", ikke af sne men blade i op til en meters højde. Oppe ved Col de la Schlucht, 1139 m.o.h kunne man se ned mod Munster, langt, langt lodret under os. Vi fortsatte til højre ad D61 for at køre en anden vej hjem til campingpladsen, og kom igennem et Naturreservat, "Réserve Naturelle de Tanet-Gazon du Faing". Lidt efter kom vi også forbi et Vintersportssted, "Du lac Blanc", 1189 m.o.h. Vi fortsatte nu ned ad bjergsiderne og kom via Kaysersberg og Ingersheim tilbage til Turckheim, hvor vi ved den lokale "Cave de Turckheim" købte lidt vin til at tage med hjem til Danmark. Inden vi kørte til campingpladsen, var vi lige et smut forbi købmanden, for at handle lidt mælk mm. Kl. 14.35 var vi tilbage på campingpladsen, hvor vi gik op i receptionen for at få afregnet for de 5 overnatninger, vi havde haft på Camping Le Médiéval. Efter vi havde afregnet 100 € for overnatningerne, satte vi os i forteltet for at nyde et glas hvidvin i varmen fra eftermiddagssolen. Temperaturen havde faktisk sneget sig op på 18 °C midt på dagen – ganske flot! Sidst på eftermiddagen, blev forteltet taget ned, og vi fik pakket bilen, sat cyklerne på cykelstativet, og gjort klar så vi er klar til at køre herfra i morgen tidlig kl. 07.00 – Ikke så slemt vi stiller jo klokken en time tilbage, så vi kan faktisk sove længe. ☺ Senere var vi i bad, fik lidt aftensmad og hyggede os inden vi gik til ro.

Udsigt mod Eguisheim med Colmar i baggrunden

søndag, den 25. oktober 2015:

Mobilen var sat til at vække os kl. 06.30. Det virkede, mobilen havde stillet uret en time tilbage, så det passede fint. Efter en let morgenmad var vi klar til at forlade Turckheim for denne gang og sætte kursen mod Rothenburg ob der Tauber, og se om vi kan få en enkelt overnatning, inden de lukker for denne sæson. Kl. 07.15 havde vi fået campingvognen koblet på, og i 11 °C kunne vi trille ud af campingpladsen for at køre mod Tyskland. Vi måtte lige køre de første 100 m i modsat retning, da den lille vej, Quai de la Fecht er ensrettet. For enden drejede vi over den lille flod og videre ad den større vej med kurs mod Colmar. Efter 6 – 7 rundkørsler vinkede vi farvel til "Frihedsgudinden" i den sidste rundkørsel, inden vi kom ud på motortrafikvejen mod nord. Før vi nåede Strasbourg, drejede vi mod vest og kl. 08.20 kørte vi over Rhinen og ind i Tyskland. Snart kunne vi dreje over på A5, som vi fulgte mod nord. Der var flere vejarbejder, men da vores marchhastighed er 75 – 80 km/t gav det ingen problemer. Ved Autobahnkreuz Wal-

Concorde på Flymuseum i Sinsheim

Camping Tauberromantik

dorf drejede vi over på A6 i østlig retning. Havde vi drejet i vestlig retning, var vi kommet til Hohenheim, men der var ikke Formel 1. Som sagt fortsatte vi i østlig retning og fremme ved Sinsheim, kørte vi forbi fodboldklubben 1899 Hoffenheims hjemmebane, Rhein Neckar Arena, men endnu mere spændende kunne vi på den modsatte side se forskellige fly på et museum, bl.a. kunne vi se en Concorde. Vi kunne også se at par andre store fly fra vejen, ellers var det kun toppen af halerorene, vi kunne se over hegnet ud mod vejen. Vi fortsatte ad A6 frem til Kreuz Feuchtwangen / Crailsheim, hvor vi kørte over på A7,

som vi kender fra skiferierne. Vi snakkede om, at der kun er 3 måneder og nogle dage til, vi igen kommer her. Efter små 20 km kunne vi dreje af ved afkørslen mod Rothenburg. Fremme ved Rothenburg ledte GPS'en os let gennem byen, og vi kørte langs bymuren ind til den gamle by, og skulle køre ad et par hårnålesving ned til den lille by Detwang, hvor vi kl. 12.15 drejede ind på Campingpladsen Tauberromantik. Der var middagslukket indtil kl. 14.00, men vi kunne bare søge os en plads, og så melde os når middagspausen var slut. Vi fandt en plads, hvor vi let kunne komme fra igen, og fik os lidt frokost i ventetiden, indtil vi kl. 14.00 fik os tilmeldt i receptionen.

Nu var det tid til at udforske Rothenburgs gamle bydel, som er omkranset af en bymur hele vejen rundt. Vi skulle op ad en stejl sti, på tværs af vejen med hårnålene, og kom efter ca. 10 minutter op til byporten i tårnet, Klingenturm. Her tog vi en trappe op på bymuren, og gik på bymuren med udsyn ud over Rothenburg. Bymuren går hele vejen rundt om den gamle by, men det er kun muligt at gå godt halvdelen, som er den del, der vender ind mod det flade land, hvor Rothenburgs nye bydele ligger. Den øvrige del af bymuren skulle, efter hvad jeg ved, aldrig have været særlig høj og ikke forsynet med "løbegang".

I Rothenburgs gader

Den ligger nemlig ud til de stejle skrænter ned mod floden Tauber. Vi gik nu ad brostensbelagte gader mellem gamle flotte huse, hvor der var masser af små forretninger, som henvendte sig til de mange turister, som var i gaderne. Efter et par timer i den gamle by, blev vi enige om, at finde tilbage til campingpladsen, og kl. 16.30 kunne vi godt trætte slappe af i campingvognen. Senere fik vi lidt let til aftensmad, og slappede af resten af aftenen indtil sengetid.

mandag, den 26. oktober til onsdag, den 28. oktober 2015:

Vi stod først op kl. 08.45, da vi ikke havde særligt travlt. Vi skulle først køre fra Rothenburg lidt før middagstid. Vi hyggede os med morgenmaden, og kom til at snakke om, at vi havde set en ting i en af butikkerne, som vi blev enige om, at vi var nødt til at købe til Kaspers fødselsdag, hvor han skal have Kanel. Ikke fordi det har noget med kanel at gøre, men det kan i hvert fald bruges i køkkenet. Ved 10-tiden begav vi os derfor op ad den stejle sti, for at komme ind i Rothenburg, og efter 3 kvarter havde vi fået købt gaven og var tilbage på campingpladsen i Detwang. Efter vi havde taget et bad, var vi klar til at koble campingvognen på krogen, og kl. 11.40 kunne vi i 13 °C, og næsten Kaiserwetter, køre ud fra campingpladsen og op gennem hårnålesvingene mod Rothenburg. Efter at være kommet let gennem Rothenburg, drejede vi mod nord op ad A7, og efter 9 km vi drejede af ved Windsheim over på B470 med kurs mod Erlangen. Ved Erlangen satte vi kursen mod Forchheim, hvor vi drejede mod Ebermannstadt. Med 6 km tilbage til Pretzfeld holdt vi en halv times middagspause på en lille rasteplass, hvor vi fik en rugbrød med leverpostej og et pølsebrød. Kl. 13.40 var vi fremme i Pretzfeld, hvor vi fandt en p-plads, hvor vi kunne holde med campingvognen. Senere blev den flyttet over foran huset, og vi fik koblet strøm på, så campingvognen var klar til brug, når vi skulle i seng.

Resten af dagen og de næste 2 dage hyggede vi os privat sammen med Johanna, Jürgen, Christos, Nicole, Ellena og nyfødte Michael.

torsdag, den 29. oktober 2015:

Vi vågnede kl. 07.05 og fik os nettet lidt, inden vi gik ind til Jürgen for at spise morgenmad sammen med ham, Nicole, Christos og børnene. Johanna var kørt på arbejde, så hende havde vi sagt farvel til allerede onsdag aften, inden vi gik i seng. Efter morgenmaden fik vi gjort campingvognen klar og koblet på, så vi kl. 09.45 kunne vinke farvel, og begive os gennem Fränkische Schweiz med kurs mod Berlin. Vi kørte ad de små snørklede veje, som gik hen over mange "buler" i landskabet, så det gik op og ned, ud og ind, bl.a. havde vi et kort stykke hvor hældningsprocenten var oppe på 18 %. Undervejs kørte vi forbi det sted, hvor Christos og Nicole havde fejret deres bryllup. Vi fortsatte over Juracher Höhe mod Bayreuth, og ved Trockau kørte vi ind

på A9 med retning mod Ehemalige Innere Deutsche Grenze. Trafikken gled fint, selv om der var vejarbejder på den tre-sporede Autobahn mod Berlin. Klokken 11.33 kørte vi over broen fra Bayern til Thüringen med skiltet Ehemalige Innere Deutsche Grenze, men det gav ingen forsinkelser, selv om det ene spor var spærret af vejarbejder. Vi fortsatte ad A9 frem til A10, som også hedder Berliner Ring, og er motorvejen hele vejen rundt om Berlin. Her drejede vi mod øst, og kunne, på GPS'en se, at der var sket et uheld, som gav 8 – 10 min forsinkelse. GPS'en foreslog en alternativ rute, som vi fulgte fra Dreieck Nutella – Undskyld Nutheal, indtil vi drejede fra, for at køre de sidste par kilometer ad små veje frem til Campingplatz am Mahlower See, hvor vi tjekkede ind kl. 15.30 efter 394 km. I receptionen blev vi modtaget af en meget talende dame, som fortalte os "alt hvad der var værd at vide om nærområdet", og som var utrolig hjælpsom. Vi fik os placeret på plads I, og hyggede os i campingvognen, indtil vi gik ud for at få lidt aftensmad. Vi havde begge hæftet os ved, at damen i receptionen havde fortalt, at der lige over for campingpladsen lå en restaurant, der lavede gode Schnitzler mit Bratkartoffel – Det måtte vi prøve. Efter aftensmaden slappede vi af i campingvognen, indtil det blev sengetid.

Turister i hestevogn i Berlins gader

fredag, den 30. oktober 2015:

Efter en god nattesøvn, vågnede vi kl. 09.00, og gjorde klar til morgenmaden. Efter morgenmaden kiggede vi lidt på, hvilken rute vi skulle køre på hjemturen, og fik kigget lidt på vores mail. Vi havde ikke så travlt, da vi ville tage S-Bahnen fra Mahlow og bruge dagen på at ose rundt i Berlin. Ved knap 11-tiden startede vi på gå-ben mod S-Bahnstationen i Mahlow, og efter en halv times tid kunne vi gå ind på stationen, hvor vi fik købt 2 dags billetter til A+B+C nettet i Berlin, så vi kunne køre med al offentlig transport, så tit vi ville indtil kl. 03.00 natten mellem fredag og lørdag. Så skulle vi "falde i et hul", havde vi stadig tid til at komme hjem til campingpladsen. Vi havde jo "Superman" (Chico) med, så han skulle nok passe på os. ☺ Efter 10 minutter kom S-toget, som kørte os ind til Potsdamer Platz, hvor de var begyndt at sætte boder op til Weinachtsmarkt, men de åbnede først lørdag, så vi kunne ikke få Glühwein i dag. Vi gik en tur gennem noget af Tierpark til Brandenburger Tor, hvor vi fortsatte ned ad Unter den Linden med kurs mod Alexander Platz. Over for Berliner Dom har de været i gang de sidste par år med at genopføre Slottet og nogle bygninger til Humboldt Universitetet. Fremme ved floden Spree drejede vi ned ad en trappe og fulgte floden frem til Nicolai Viertel, hvor vi på restauranten "Bei Bolte" fik en XL Currywurst

Udsigt mod Gedächtniskirche

og en Münchener Dunkel. Vi havde ellers regnet med, at vi ville have en suppe, men da vi så, at de ved bordet ved siden af spiste Currywurst, var vi "solgt". Det var en rigtig god Currywurst mit Pommes, og øllen var helt perfekt, hvis man altså kan lide "Dunkel". Efter at have spist gik vi forbi det røde "Berliner Rathaus". Lidt længere fremme var jeg et smut inde i et Netto Marked, for at se, om de havde nogle små flasker Rom, som vi kunne hælde i, hvis vi fandt et sted de solgte Glühwein. Vi fortsatte frem til Alexander Platz, hvor der godt nok var mange mennesker, men intet særligt "Los" – Ingen Glühwein. Det var lidt koldt, så vi besluttede os for at tage U-Bahnen ud til Gedächtniskirche". Der arbejdes flere steder i Berlin med om- og udbygning af U-Bahn nettet, så vi måtte lave et par omstigninger, inden vi kunne stå af ved Wittenberger Platz. Her gik vi forbi KaDeWe og videre frem til Gedächtniskirche, hvor vi fortsatte et stykke ud ad Kurfürstendamm. Da der heller ikke var noget særligt gang i den her, besluttede vi os for at tage den anden side af gaden tilbage til Wittenberger Platz, og tage U-Bahnen tilbage til Potsdamer Platz, for at se, om vi kunne finde et sted der solgte Glühwein. Da boderne først åbnede i morgen, blev vi enige om, at vi droppede at finde et sted med Glühwein, så vi fandt U2, som vi tog tilbage til Mahlow. Vi tog den anden udgang fra S-Bahnstation Mahlow, da vi havde fundet ud af, at det var lidt kortere tilbage til campingpladsen, hvor vi ankom kl. 17.30 efter en rigtig god tur ind til Berlin. Vel tilbage ved campingvognen delte vi et par øl sammen med de 2 små flasker (0,1 ltr.), jeg havde købt til Glühweinen. Vi hyggede os i campingvognen, hvor vi fik lidt at spise, inden det var tid til et velfortjent bad og lidt mere hygge inden det var sengetid. For i morgen skal vi tidligt op!

KaDeWe

lørdag, den 31. oktober 2015:

Vi blev vækket af mobilen kl. 06.15, og fik lidt let morgenmad og gjort campingvognen klar, og kl. 07.05 kunne vi køre ud fra campingpladsen med kurs hjem ad. Efter et kort stykke på lokale veje kom vi på A115 mod Berlin Zentrum. Undervejs kørte vi over den tidligere zonegrænse, som var markeret med skilte. Fremme ved Dreieck Funkturm kørte vi over på A100 og senere A111, som vi fulgte, indtil vi kørte over på A10, Berliner Ring. Berliner Ring går hele vejen rundt om Berlin og er ca. 300 km lang. Ved Dreieck Havelland fortsatte vi ad A24 med retning mod Hamborg, og vi så flere gange undervejs, rådyrflokke gå på markerne. Ved Dose Dreieck drejede vi over på A19, som vi fulgte mod Rostock, hvor vi kom over på A20 mod Lübeck. Undervejs så vi også her flere rådyrflokke, og vest for Rostock så vi en stor Uly, der gik ude på en stor pløjemark ca. 200 m fra Autobahnen. Om den var ude for at søge efter rådyr, ved vi ikke, vi så i hvert fald ingen inden for lang afstand. Lige før Lübeck passerede vi igen et skilt med Ehemalige Innere Deutsche Grenze. Vi fortsatte forbi Lübeck, gennem Bad Segeberg og forbi Raststättet hvor de serverer Elephantenohr. (Kæmpe Wienerschnitzler) Efter et stykke på Bundesstrasse kørte vi ud på A7, som vi fulgte hele vejen til den danske grænse, som vi passerede kl. 14.20. Ved Klipleve drejede vi over på Sønderborgmotorvejen, og kl. 15.20 kunne vi dreje ind på H. C. Ørsteds Vej, hvor vi blev modtaget af Luka og Jeanne.

Vi har haft en dejlig efterårs tur til Alsace, med små afstikkere til Rothenburg og Berlin, samt et hyggeligt privat besøg. Vejret har været fint efter årstiden, måske lidt køligt, men vi har været forskånet for regn og blæst. Karin og jeg har nydt hinandens selskab, og vi har hygget os med hinanden på de få m², som vi har i campingvognen, men nu er sæsonen slut, og vi skal have campingvognen klargjort til vinteren.

Men vi glæder os allerede til næste sæson, og så må vi se, hvad vi finder på. Nu har vi hele vinteren til, at forberede hvor næste års ture skal gå hen. ☺

Sådan erindret – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, et citat fra H. C. Andersen:

”At rejse er at leve”!

©2015 PetratsOnTour@gmail.com

<http://Petrat.dk>

